জিলা দণ্ডাধীশ, নগাওঁ আৰু অন্যান্য

বনাম

শৰৎ মুদৈ

১৪ চেপ্তেম্বৰ, ১৯৮৩

[ন্যায়াধীশ ৰংগনাথ মিশ্ৰ আৰু ন্যায়াধীশ অমৰেন্দ্ৰ নাথ সেন]

ৰাষ্ট্ৰীয় নিৰাপত্তা আইন, ১৯৮০- ধাৰা ৩(২)ৰ সৈতে ধাৰা ৩(৩)- আটকৰ আদেশত উল্লেখ কৰা কোনবোৰ যোগান আৰু সেৱাৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পৰিব সেইবিষয়ত সবিশেষ নাই- বৈধ।

উত্তৰদাতাই ৰাষ্ট্ৰীয় নিৰাপত্তা আইনৰ অধীনত তেওঁৰ ডিটেনশ্যনৰ আদেশক এই ভিত্তিত প্ৰত্যাহ্বান জনাইছিল যে, যিহেতু ডিটেইনিং কৰ্তৃপক্ষই নিৰ্দিষ্ট কৰা নাছিল যে, আটক কৰাৰ ক্ৰমত তেওঁ কোনবোৰ বিশেষ যোগান আৰু সেৱাৰ কথা মনত ৰাখে, অৰ্থাৎ এইটো মজুত কৰাৰ সময়ত, আটক কৰাৰ আদেশক বিকৃত কৰা হৈছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে আটকৰ আদেশ বাতিল কৰিছিল। আপীলত যুক্তি দিছিল যে, বন্দীৰ ভৱিষ্যতৰ আচৰণৰ বাবে আটক কৰা কৰ্তৃপক্ষৰ অধিসূচনাত অন্তৰ্ভুক্ত ১৬টা সেৱাৰ সামগ্ৰীৰ ভিতৰত যিকোনো এটা উল্লেখ কৰাটো অসম্ভৱ হ'ব।

আপীলৰ অনুমতি প্ৰদান কৰি,

উপস্থাপন কৰে: আইনৰ অধীনত বন্দীজনৰ আটকৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ অধিকাৰ আছে। বিধিবদ্ধ আঁচনিৰ পৰা এইটো স্পষ্ট হৈ পৰিছে যে, তেওঁৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ অধিকাৰ কাৰণবোৰ অৰ্পণ কৰাৰ পিছত আছে। বন্দীৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ অধিকাৰ বেৰবিহীন

আৰু যিমান পাৰি বিস্তৃত হ'ব লাগে। যিহেতু, নাগৰিকক বিচাৰ অবিহনে আটক কৰা হয় আৰু জাননী দিয়া কৰ্তৃপক্ষৰ সন্তুষ্টিৰ ভিত্তিত প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ অধিকাৰে গুৰুত্ব লাভ কৰে। আটকত ৰখা ব্যক্তিয়ে কেৱল তেতিয়াহে কাৰ্যকৰীভাৱে প্ৰতিনিধিত্ব কৰিব পাৰিব যেতিয়া তেওঁক নিৰ্দিষ্ট বিৱৰণী প্ৰদান কৰা হয় আৰু ভিত্তিৰ উদ্দেশ্যে ব্যৱহৃত সামগ্ৰীসমূহ তেওঁক প্ৰদান কৰা হয়। আটকৰ ভিত্তিত কৰা সম্পূৰ্ণ প্ৰকাশে কোনো কাৰণতে বন্দীজনক তেওঁৰ আটকক প্ৰত্যাহ্বান জনাই কাৰ্যকৰী প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ অধিকাৰক ক্ষতিগ্ৰস্ত নকৰে। গতিকে আটকৰ আদেশত প্ৰয়োজনীয় বিৱৰণী উল্লেখ নকৰাৰ ফলত আদেশৰ কোনো ক্ষতি নহয় যেতিয়ালৈকে, আটকৰ আদেশৰ সমৰ্থনত নিৰ্দিষ্ট বিৱৰণী দিয়া হয়, যিটো আটকৰ আদেশৰ পিছত বন্দীক প্ৰদান কৰা হয়। [৯৬০ বি- ই]

বন্দীজনৰ অতীতৰ আচৰণৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰখাটো আটক কৰা কৰ্তৃপক্ষৰ বাবে মুকলি। যদি অধিসূচনাত থকা ১৬টা বস্তুৰ যিকোনো বা সকলোতে সীমাবদ্ধ হৈ থকা অতীতৰ আচৰণক সন্তুষ্ট কৰিব পাৰি, তেন্তে আটক কৰা কৰ্তৃপক্ষই ভৱিষ্যতে এনে আচৰণৰ পুনৰাবৃত্তি হোৱাৰ যুক্তিসংগত আশংকাৰ ভিত্তিত প্ৰত্যাহাৰৰ বাবে ডিটেনশ্যনৰ আদেশ দিব পাৰে। [৯৬০ এইচ; ৯৬১ এ]

দেবু মাহতো বনাম পশ্চিমবংগ ৰাজ্য, এ. আই. আৰ. ১৯7৪ এছ. চি. ৮১৬, উল্লিখিত|

ফৌজদাৰী আপীলীয় ক্ষেত্ৰাধিকাৰ- ফৌজদাৰী আপীল নং ৪৬৮- ১৯৮৩।

গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দেৱানী নিয়ম (এইচ.চি.) নং ৪/৮৩-ত ২ফেব্ৰুৱাৰী, ১৯৮৩তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা বিশেষ অনুমতিৰ দ্বাৰা এই আপীল|

আবেদনকাৰীৰপক্ষত এম. এম. আব্দুল খাদেৰ আৰু এছ. কে. নন্দী।

উত্তৰদাতাৰপক্ষত ভি. এম. তাৰকুণ্ডেৰ সৈতে শ্ৰীমতী মাণিক কৰঞ্জৱালা|

আদালতৰ ৰায় প্ৰদান- ন্যায়াধীশ ৰংগনাথ মিশ্ৰ,

ৰাষ্ট্ৰীয় নিৰাপত্তা আইন, ১৯৮০ৰ ৩(২) সৈতে ধাৰা ৩(৩)ৰ অধীনত আটক কৰা কৰ্তৃপক্ষই নগাওঁ আৰু অসম ৰাজ্যৰ জিলা দণ্ডাধীশ হোৱাটোৱে আটকৰ নিৰ্দেশ বাতিল কৰি গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তক আক্ৰমণ কৰে।

১৯৮২চনৰ ২০অক্টোবৰত জিলা দণ্ডাধীশে নিম্নলিখিত নিৰ্দেশ দিছিলঃ

> "মই, নগাঁৱৰ আৰক্ষী অধীক্ষকৰ দ্বাৰা দাখিল কৰা dossier(নথিপত্ৰ)ৰ পৰা সন্তুষ্ট যে, শ্ৰী শৰৎ মুদৈ, পিতা-শ্ৰী ৰেণু মুদৈ, গাঁও চেঙ্গেলী, থানা-নগাঁৱৰ লোকক ৰাজহুৱা শৃংখলা ৰক্ষণাবেক্ষণ আৰু সমাজৰ বাবে অপৰিহাৰ্য সামগ্ৰী আৰু সেৱা ৰক্ষণাবেক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত ক্ষতিকাৰক কোনো কাম কৰাৰ পৰা বাধা দিয়াটো প্ৰয়োজনীয়| মই, এছ. কাবলিয়ান, আই.এ.এছ., জিলা দণ্ডাধীশ, নগাঁৱে ইয়াৰ দ্বাৰা ৩(২) ধাৰা সৈতে ৰাষ্ট্ৰীয় সুৰক্ষা আইন, ১৯৮০ৰ ধাৰা ৩(৩)ৰ অধীনত প্ৰদান কৰা ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰি নিৰ্দেশ দিওঁ যে, শ্ৰী শৰৎ মুদৈক পৰৱৰ্তী আদেশ প্ৰদান নকৰালৈকে তৎক্ষণিক কাৰ্যকৰী কৰি আটক কৰি ৰখা হওঁক"।

আইনৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা সময়ৰ ভিতৰত বন্দীজনক প্ৰদান কৰা আটকৰ ভিত্তিত, ছয়টা কাৰণ নিৰ্দিষ্ট কৰা হৈছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আগত কেইবাটাও যুক্তি উত্থাপন কৰা হৈছিল যাৰ ভিতৰত এটা আছিল যে, যদি আটক কৰা কৰ্তৃপক্ষই আটকৰ আদেশৰ সময়ত তেওঁৰ মনত

কোনটো নিৰ্দিষ্ট যোগান আৰু/বা সেৱা আছিল সেই বিষয়ে নিৰ্ধাৰণৰ ক্ৰমত উল্লেখ নকৰে, তেন্তে আটকৰ আদেশক কলুষিত কৰা হয়। পক্ষৰ পৰামৰ্শ শুনাৰ পিছত উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই সিদ্ধান্ত লয়:

> "আমাৰ মতে, যিহেতু আটকৰ আদেশ গৃহীত কৰাৰ সময়ত কৰ্তৃপক্ষই বিশেষ পক্ষপাতিত্বমূলক কাৰ্যটো উল্লেখ কৰিব লাগিব, যাৰ প্ৰতিৰোধৰ কথা তেওঁ মনত ৰাখিছে, সেয়েহে তেওঁ সেই বিশেষ যোগান আৰু সেৱাও উল্লেখ কৰিব লাগিব, যিটো তেওঁৰ মতে বন্দীৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰা পক্ষপাতিত্বমূলকভাৱে প্ৰভাৱিত হৈছে। এইদৰে যোগান আৰু সেৱাৰ অধিসূচিত শ্ৰেণীবোৰ নিজে নিজে আইনত অন্তৰ্ভুক্ত হৈ পৰে আৰু এই যুক্তিত আটকৰ আদেশত অধিসূচিত শ্ৰেণীৰ অংশ হিচাপে এক বা ততোধিক নিৰ্দিষ্ট যোগান আৰু সেৱাৰ উল্লেখ থাকিব লাগিব। আন যিকোনো দৃষ্টিভংগীয়ে সম্পূৰ্ণ মনযোগৰ অনুপস্থিতিৰ ফলত ক্ষমতাৰ অপব্যৱহাৰৰ সম্ভাৱনাও উত্থাপন কৰিব।"

আৰু আটকৰ আদেশ বাতিল কৰিব।

১৯৮৩চনৰ ১০মাৰ্চত বিশেষ অনুমতি আবেদনৰ জাননীৰ পৰ্যায়ত এই আদালতে নিম্নলিখিত নিৰ্দেশ দিছিলঃ

"উত্তৰদাতাক এসপ্তাহৰ ভিতৰত ঘূৰাই দিবলগীয়া জাননী জাৰি কৰা প্ৰশ্নটো এই প্ৰশ্নৰ মাজতে সীমাবদ্ধ আছিল যে, *এ. কে. ৰয় বনাম ভাৰত চৰকাৰ* (এ. আই. আৰ. ১৯৮২ এছ. চি. ৭১০) গোচৰত এই আদালতে নিৰ্ধাৰণ কৰা অনুপাত অনুসৰি, আটকৰ আদেশত সমাজৰ বাবে অপৰিহাৰ্য বিশেষ সামগ্ৰী আৰু সেৱাসমূহ নিৰ্দিষ্ট কৰাটো প্ৰয়োজনীয় নেকি যিবোৰ বন্দীৰ কাৰ্যকলাপৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হয় বা আটকৰ ভিত্তিত উল্লেখ কৰিলেই যথেষ্ট হ'ব নেকি?"

ৰাজ্যৰ ফালৰ পৰা এই আদালতে কৈছিল যে, আপীলৰ অনুমতি দিয়া হ'লেও, উত্তৰদাতাক সময়সীমাৰ অনিৰ্দিষ্ট অংশৰ বাবে আটক কৰা নহ'ব।

সেয়েহে, বিবেচনাৰ বাবে থকা চমু প্ৰশ্নটো হ'ল- আটকৰ ক্ৰমত নিৰ্দিষ্ট যোগান আৰু সেৱাৰ বিৱৰণ অবিহনে, এইটো ভুল। *এ. কে. ৰয়-*ৰ গোচৰ আৰু আনুষংগিক বিষয়সমূহত এই আদালতে এই মতামত গ্ৰহণ কৰিছিল যে, কোনো ব্যক্তিক সমাজৰ বাবে অপৰিহাৰ্য যোগান আৰু সেৱা বজাই ৰখাৰ ক্ষেত্ৰত ক্ষতিকাৰক কোনো কাম কৰাৰ পৰা বাধা দিয়াৰ লক্ষ্যৰে অধিনিয়মখনৰ ধাৰা ৩(২)ৰ পৰিসৰৰ বাহিৰত আটক কৰিব নোৱাৰি যদিহে, কোনো আইন বা অধিসূচনাৰ দ্বাৰা ন্যায্যভাৱে আগতীয়াকৈ প্ৰস্তুত কৰা বা প্ৰকাশ কৰা হয় যোগান আৰু সেৱা, যাৰ ৰক্ষণাবেক্ষণ সমাজৰ বাবে অপৰিহাৰ্য বুলি গণ্য কৰা হয় আৰু যাৰ সন্দৰ্ভত আটকৰ আদেশ জাৰি কৰাৰ প্ৰস্তাৱ দিয়া হয়, সেই বিষয়ে জনসাধাৰণক সঠিকভাৱে জনোৱা হয়। সেই অনুসৰি ১৯৮২ চনৰ ৮ ফেব্ৰুৱাৰীত এক অধিসূচনাৰ জৰিয়তে ১৬টা নিৰ্দিষ্ট সামগ্ৰী আৰু সেৱাসমূহক সমাজৰ বাবে অপৰিহাৰ্য বুলি অধিসূচিত কৰা হয় আৰু এই অধিসূচনা একেদিনাই ভাৰতৰ গেজেটৰ অতিৰিক্ত সাধাৰণ সংখ্যাত যথাযথভাৱে প্ৰকাশ কৰা হয়। আইনখনৰ অধীনত কয়দীয়ে আটকৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ অধিকাৰ আছে। আইনী আঁচনিখনৰ পৰা স্পষ্ট যে, তেওঁৰ প্ৰতিনিধিত্বৰ অধিকাৰ কয়দীৰ ওপৰত ভিত্তি প্ৰদান কৰাৰ পিছতহে থাকে। এই আদালতৰ স্পষ্ট মতামত যে, এনে অধিকাৰ বান্ধোনবিহীন আৰু যিমান পাৰি বহল হ'ব লাগে, যিহেতু নাগৰিকজনক বিচাৰ অবিহনে আৰু অধিসূচিত কৰ্তৃপক্ষৰ সন্তুষ্টিৰ ভিত্তিত আটক কৰি ৰখা হয়, গতিকে প্ৰতিনিধিত্বৰ অধিকাৰৰ গুৰুত্ব বেছি। বন্দীজনক যেতিয়া নিৰ্দিষ্ট বিৱৰণ দিয়া হয় আৰু ভিত্তিসমুহ প্ৰদান কৰাৰ উদ্দেশ্য থাকে তেতিয়াহে, কাৰ্যকৰীভাৱে প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব। এমিকাছ কিউৰিৰ

সন্মুখত হাজিৰ হোৱা শ্ৰী টাৰকুণ্ডে ন্যায্যভাৱে সন্মত হৈছিল যে, নিৰ্দিষ্টকৰণটো আটকৰ আদেশত থকাতো প্ৰয়োজনীয় নহয় আৰু বন্দীজনক কাৰ্যকৰী প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ সক্ষম কৰিবলৈ যথেষ্ট হ'ব যদিহে, নিৰ্দিষ্টকৰণসমূহ আটকৰ ভিত্তিত প্ৰদান কৰা হয়। আমি এই মতামত ল'বলৈ ইচ্ছুক যে, ভিত্তিত কৰা সম্পূৰ্ণ প্ৰকাশে কোনো ধৰণেৰে বন্দীজনৰ তেওঁৰ আটকক প্ৰত্যাহ্বান জনাই কাৰ্যকৰী প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ বাবে নিশ্চিত কৰা অধিকাৰৰ প্ৰতি পক্ষপাতিত্ব নকৰে। সেয়েহে, আটকৰ আদেশত প্ৰয়োজনীয় বিৱৰণসমূহ নিৰ্দিষ্ট নকৰাৰ ফলত আদেশত কোনো পৰিৱৰ্তন নহ'ব, যেতিয়ালৈকে আদেশৰ ভিত্তিত নিৰ্দিষ্ট বিৱৰণসমূহ প্ৰদান কৰা নহয় -য'ত বন্দীসকলক নিৰ্দিষ্ট আদেশৰ ভিত্তিত অতি সোনকালে আটক কৰি ৰখা হয়। আপীলকাৰীসকলৰ অধিবক্তাই যুক্তি দিছিল যে, অতীতৰ আচৰণৰ সন্দৰ্ভত সবিশেষ প্ৰদান কৰাটো সম্ভৱ হ'লেও 'ভৱিষ্যতৰ আচৰণৰ সন্দৰ্ভত অধিসূচনাত অন্তৰ্ভুক্ত ১৬বিধ সেৱা আৰু সামগ্ৰীৰ যিকোনো এটা নিৰ্দিষ্ট কৰাটো কঠিন হ'ব আৰু সেয়েহে, ডিটেইনিং কৰ্তৃপক্ষক এনেদৰে নিৰ্দিষ্ট কৰিবলৈ বাধ্য কৰাটো, অসম্ভৱ কিবা এটা সম্পন্ন কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰাৰ দৰে হ'ব।

যিটো সীমিত প্ৰশ্নৰ ওপৰত জাননী জাৰি কৰা হৈছিল তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি এই দিশটো কঠোৰভাৱে বিবেচনাত নাহিব। আমি এই স্থিতিত কোনো গুণাগুণও বিচাৰি নাপাওঁ।

দেবু মাহতো বনাম পশ্চিমবংগ ([1]) গোচৰত এই আদালতে আঙুলিয়াই দিছিল যে, preventive detention(প্ৰতিৰোধমূলক জিম্মা)ৰ আদেশৰ ভিত্তি হ'ল- ব্যক্তিজনৰ অতীতৰ আচৰণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি ভৱিষ্যতৰ আচৰণৰ যুক্তিসংগত অনুমান কৰা। ভৱিষ্যতে এনে আচৰণ যাতে পুনৰাবৃত্তি নহয় তাৰ বাবে ডিটেনশ্যন কৰ্তৃপক্ষই প্ৰতিৰোধমূলক ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব

[1] এ.আই.আৰ. ১৯৭৪ এচ.চি.৮১৬

পাৰে। যদিহে অধিসূচনাৰ ১৬টা আইটেমৰ যিকোনো এটা বা সকলোতে সীমাবদ্ধ অতীতৰ আচৰণ সন্তুষ্ট কৰিব পৰা যায়, তেন্তে ডিটেনশ্যন কৰ্তৃপক্ষইও "ভৱিষ্যতে এনে আচৰণ পুনৰাবৃত্তি হোৱাৰ যুক্তিসংগত আশংকাৰ ভিত্তিত ইয়াৰ প্ৰতিৰোধৰ বাবে ডিটেনশ্যন আদেশ দিব পাৰে। জাননীখন যি চমু প্ৰশ্নৰ মাজত সীমাবদ্ধ কৰা হৈছিল, সেই প্ৰশ্নটোৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি আমি আৰু একো ক'ব নিবিচাৰো। এমিকাছ কুৰি হিচাপে শুনানিৰ সময়ত আমাক সহায় কৰাৰ বাবে মিষ্টাৰ টাৰকুডেৰ প্ৰতি আমি কৃতজ্ঞ।

এইটোৰে আপীল আবেদনখন নিষ্পত্তি কৰে।

এইচ. এছ. কে.

আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে|

অনুবাদ: ড. অৰ্চ্চনা দেৱী, কনিষ্ঠবৰ্গ অনুবাদক

অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ’ব।”